

Hyvät Puskapappityön kannattajat ja ystävät,

Tätä vuoden viimeistä uutiskirjettä kirjoitan nuoremman poikani luona Tiranassa, Albaniassa, jonne saavuin Afrikan matkani jälkeen marraskuun lopulla. Vietän täällä joulun, ja tammikuussa 2018 palaan Suomeen. Alkuperäinen suunnitelmamme oli olla Etiopiassa heinäkuun 2018 loppuun, jonka jälkeen Sami olisi jäänyt eläkkeelle. Toisin kuitenkin kävi: Jumala näki hyväksi siirtää rakkaan Samini suoraan Taivaan kotiin, ennen kuin hän ehti täällä eläköityä. Oma työni jatkuu kotiseurakunnassani Oulussa ainakin ensi vuoden heinäkuun loppuun.

Loka-marraskuussa tekemäni Afrikan matka oli todella merkityksellinen. Se oli raskas matka; jouduin purkamaan viimeisen yhteisen kotimme ja pakkaamaan tavaramme Suomeen lähetettäväksi. Vaikka suru ja ikävä tuntui pohjattomalta, sain myös kokea afrikkalaisten työtovereiden ja ystävien myötätuntoa, lohdutusta, lämpöä ja rakkautta. Sekä Etiopiassa että Tansaniassa yhdessä vietetty aika, yhteiset ateriat ja yhteinen suruuntuivat hitsaavan meidät vielä syvemmin yhteen. Kerroin rakkaani pois lähdöstä ja he taas pitivät puheita, joissa muistelivat Samia ja rohkaisivat minua jatkamaan. Lauloimme ja rukoilimme yhdessä. Yhteinen usko ja päämäärä, jonne olemme matkalla, antoi toivoa ja valoi uskoa tulevaisuuteen. Rakkaani äkillinen kotiinlähtö on puhutellut kaikkia työtovereitamme ja ystäviä myös Afrikassa. Tiedän, että minulla on sielläkin uskollinen esirukoilijoiden joukko.

Puskapappityö sekä Tansaniassa että Etiopiassa jatkuu. Paikalliset ahkerat opettajamme pitävät seminaareja ja opettavat uusia evankelistoja. Työ ei lopu siihen, että yksi joukosta on poissa: ehkä se vaan kannustaa meitä jatkamaan Samin keskenjäänyttä työtä. Toisaalta meidän täytyy uskoa siihen, että työ ei Samin kohdalla sittenkään jäänyt kesken. Me emme vaan ymmärrä Jumalan ajatuksia ja suunnitelmia. Hän itse valvoo työtänsä. Hän näkee koko palapelin. Kaiken ikävän ja kaipausten keskellä on vaan luotettava siihen, että Hän, joka alkoi hyvän työn meissä jokaisessa, on vievä sen päätökseen.

Tansaniassa tapasin puskapappiopettajat Johansenin ja Eliaksen, joiden kanssa jaoimme yhteistä surua. Sain myös hyvän raportin kuluneesta vuodesta ja suunnittelimme tulevaa vuotta.

(Kuva: Katja Köykkä)

Tansanian Tazengwassa Raamattukoulun opettajat ja oppilaat siunasivat kauniin juhlan päätteeksi.

Rakkaat ystävät! Vielä kerran sydämellinen kiitos yhteistyöstä sekä kaikenlaisesta tuestanne!

Siunattua joulujuhlaa ja tulevaa vuotta 2018!

Päivi